

EUROPOS PARLAMENTAS

2014 - 2019

Užsienio reikalų komitetas

2014/2220(INI)

16.12.2014

PRANEŠIMO PROJEKTAS

dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos) (0000/2014 – C8-0000/2014 – 2014/2220(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėjas: Arnaud Danjean

TURINYS

Psl.

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
--	---

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos) (0000/2014 – C8-0000/2014 – 2014/2220(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimą (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos) (0000/2014 – C8-0000/2014),
- atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos, ypač į jo dalis, susijusias su Europos saugumo ir gynybos politika (12094/14)),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 2 ir 3 straipsnius bei V antraštinę dalį, ypač į jos 21, 24 ir 36 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 18 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 4 d. ir 2014 m. lapkričio 7 d. Tarpparlamentinės konferencijos bendros užsienio ir saugumo politikos ir bendros saugumo ir gynybos politikos klausimais išvadas,
- atsižvelgdamas į Europos saugumo strategiją „Saugi Europa geresniame pasaulyje“, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2003 m. gruodžio 12 d., ir į jos įgyvendinimo ataskaitą „Saugumo užtikrinimas besikeičiančiame pasaulyje“, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2008 m. gruodžio 11–12 d.,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 25 d. ir 2014 m. lapkričio 18 d. Tarybos išvadas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 7 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos bei Europos gynybos agentūros vadovės pažangos ataskaitą dėl 2013 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos išvadų įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos bei Komisijos bendrą komunikatą „ES visapusiškas požiūris į išorės konfliktus ir krizes“ ir į susijusias 2014 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į bendrą komunikatą „Europos Sąjungos kibernetinio saugumo strategija. Atvira, saugi ir patikima kibernetinė erdvė“ ir į susijusias 2013 m. birželio 25 d. Tarybos išvadas bei 2014 m. lapkričio 18 d. priimtą Europos Sąjungos

kibernetinės gynybos politikos programą,

- atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 24 d. Europos Sąjungos jūrų saugumo strategiją,
- atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimą dėl tvarkos, kuria Sąjunga įgyvendina solidarumo sąlygą,
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 18 d. priimtą sistemingo ir ilgalaikio bendradarbiavimo gynybos srityje politikos programą,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 24 d. Komisijos komunikatą „Konkurencingesnio ir veiksmingesnio gynybos ir saugumo sektoriaus kūrimas“ (COM(2013) 0542) ir 2014 m. birželio 24 d. įgyvendinimo gaires (COM(2014) 0387),
- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinimo¹,
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičiančią direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB²,
- atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos, ypač į 2013 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo³, 2013 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl Europos gynybos pramoninės ir technologinės bazės⁴, 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos jūrinio aspekto⁵ ir 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją „ES karinės struktūros. Padėtis ir ateities perspektyvos“⁶,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. balandžio 3 d. rezoliuciją dėl visapusiško ES požiūrio ir jo padarinių ES išorės veiksmų suderinamumui⁷,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 13 d. rekomendaciją Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai ir Komisijai dėl EIVT organizavimo ir veikimo persvarstymo 2013 m.⁸ ir į 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos išvadas dėl 2013 m. EIVT apžvalgos⁹,

¹ OL L 146, 2009 6 10, p. 1.

² OL L 216, 2009 8 20, p. 76.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0513.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0514.

⁵ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0380.

⁶ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0381.

⁷ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0286.

⁸ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0278.

⁹ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_lt.pdf.

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Chartiją,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 1 dalį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A8-0000/2014),

Bendrosios saugumo aplinkybės

1. mano, kad Europos Sąjungos ir jos kaimyninių šalių saugumo aplinka darosi vis nestabilesnė ir nepastovesnė; laikosi nuomonės, kad karas Ukrainoje, konfliktai Sirijoje ir Irake aktyvėjant teroristinei organizacijai „Irako ir Levanto islamo valstybė“, Libijos krizė ir terorizmo grėsmė Sahelyje kelia tiesioginį pavojų Sąjungos saugumui; taip pat mano, kad JAV pastangos atkurti pusiausvyrą Azijos ir Ramiojo vandenyno regione ir finansų krizės padariniai valstybių narių biudžetams bei pajėgumams tik dar geriau parodo, jog Sąjunga privalo prisiimti didesnę atsakomybę už savo saugumą ir gynybą;
2. mano, kad tokios prastos saugumo padėties prie Europos Sąjungos sienų ir artimiausiose kaimyninėse šalyse nebūta nuo ESGP (BSGP) sukūrimo praėjusio amžiaus 10-ojo dešimtmečio pabaigoje; yra susirūpinęs, kad šių grėsmių akivaizdoje Sąjungai nepavyks tapti lemiamus sprendimus priimančiu subjektu ir pernelyg dažnai teks pasikliauti vienos ar kelių valstybių narių arba laikinų aljansų, kuriuose ji atliks tik šalutinį ar pagalbininko vaidmenį, iniciatyvomis;
3. laikosi nuomonės, kad Sąjunga ir jos valstybės narės privalo kuo skubiau prisitaikyti prie naujų saugumo uždavinių, pirmiausia veiksmingai naudodamosi esamomis BSGP priemonėmis, aktyviau koordinuodamos valstybių narių veiksmus ir prireikus pragmatiškai ir lanksčiai įgyvendindamos naujus ES solidarumo raiškos mechanizmus;
4. pabrėžia, kad stipriausia ir svarbiausia Sąjungos ypatybė yra gebėjimas visiškai laikantis Jungtinių Tautų Chartijos nuostatų kartu taikyti įvairiausias priemones; pabrėžia, kad karinės ir civilinės BSGP priemonės yra tokio holistinio požiūrio dalis;

Tarybos pozicija nuo 2013 m. gruodžio mėn. iki 2015 m. birželio mėn.: ar BSGP tikrai yra prioritetinė sritis?

5. teigiamai vertina 2013 m. gruodžio mėn. Tarybos išvadas, kuriose pripažįstama, kad būtina tobulinti BSGP, didinti jos veiksmingumą, matomumą ir poveikį, aktyviau plėtoti jos pajėgumus ir stiprinti Europos gynybos pramonę;
6. vis dėlto mano, kad 2013 m. politinės paskatos nepadėjo įgyvendinti konkrečių priemonių, kurios atitiktų išreikštus siekius; laikosi nuomonės, kad šiuo metu Sąjunga dar neturi pakankamų veiklos priemonių, pajėgumų ir pramonės išteklių, kad galėtų atlikti lemiamą vaidmenį valdant tarptautines krizes ir įtvirtinant jos strateginį savarankiškumą;
7. palankiai vertina Federicos Mogherini paskyrimą naująja Sąjungos vyriausiąja įgaliotine ir Komisijos pirmininko pavaduotoja; teigiamai vertina jos pirmuosius pareiškimus ir sprendimą pirmininkauti Užsienio reikalų tarybos ir Gynybos tarybos posėdžiams – šie pareiškimai ir sprendimas rodo jos domėjimąsi BSGP; tikisi, kad jos išreikšta pozicija

taps teigiama paskata plėtoti BSGP;

8. tikisi, kad iki 2015 m. birželio mėn. vyksiančio Europos Vadovų Tarybos susitikimo, kuriame dar kartą bus aptariami gynybos klausimai, valstybės narės ir ES institucijos sugebės pateikti konkrečių priemonių, kurios atitiktų 2013 m. gruodžio mėn. priimtus įsipareigojimus;

Pagal BSGP vykdomos misijos ir operacijos

9. pažymi, kad pagal BSGP vykdant naujausias civilines ir karines operacijas toliau patiriama sunkumų dėl jau daug metų žinomų struktūrinių spragų: sprendimų priėmimo procesai yra ilgi ir nelankstūs, įgaliojimai vykdyti misijas neatitinka jų vykdymo aplinkos, kyla problemų sutelkiant pajėgas, logistikos sistema nepakankamai greitai ir trūksta lėšų;
10. mano, kad norint užtikrinti BSGP ateitį svarbiausia spręsti pagal šią politiką vykdomų misijų ir operacijų finansavimo klausimą; apgailestauja, kad 2013 m. gruodžio mėn. Tarybai pradėjus diskusiją šiuo klausimu kol kas nepateiktas nė vienas konkretus pasiūlymas; prašo, kad BSGP operacijų ir misijų vykdymo išlaidos būtų sistemingai padengiamos mechanizmo ATHENA lėšomis ir kad taikant šį mechanizmą būtų galima valdyti finansavimo lėšas, kurias suteikia valstybės narės (dvišaliu pagrindu), trečiosios valstybės ar kitos tarptautinės organizacijos, taip galinčios prisidėti prie operacijos finansavimo;
11. pažymi, kad nuo 2009 m. vykdomos Europos Sąjungos civilinės misijos per dažnai rengiamos siekiant padaryti Sąjungą matomesnę krizės akivaizdoje, o ne kaip nuodugniai apsvastyta ir suplanuota strateginė priemonė; laikosi nuomonės, kad tokios misijos turėtų būti traktuojamos ne kaip Sąjungos dalyvavimo įrodymai, o kaip atsakingai parengtos tikros veiksmingos politinės ir veiklos priemonės, įtrauktos į bendrą veiksmų strategiją;
12. kelia klausimą, pvz., ar tinkama dislokuoti ir išlaikyti pasienio pagalbos misiją (EUBAM) Libijoje, turint omenyje, kad dėl institucinių ir saugumo aplinkybių ji niekuomet neatitiko nustatytų elementarių tikslų;
13. atsižvelgdamas į padėtį Gazos Ruože taip pat apgailestauja, kad vis dar nesibaigė Tarybos diskusijos dėl pasienio pagalbos misijos (EUBAM) Rafoje; prašo iš naujo parengti misiją ir iš naujo įvertinti jos mandatą, personalą ir priemones, kad ji galėtų atlikti tam tikrą vaidmenį kontroliuojant Gazos Ruožo sienas su Egiptu ir Izraeliu;
14. pažymi, kad plačių užmojų regioninių jūrinių pajėgumų stiprinimo Somalio pusiasalyje misija (EUCAP NESTOR) vykdoma susiklosčius tam tikroms institucinėms ir veiklos aplinkybėms: gausu daugiašalių ir dvišalių tarptautinių veiklos vykdytojų, taip pat Sąjungos priemonių, todėl sudėtinga užtikrinti šios misijos matomumą ir tiksliai apibrėžti jos tikslus, taigi ir konkrečius rezultatus;
15. nurodo, kad 2013 m. birželio mėn. įsteigta saugykla, kuria naudojantis galima skubiai dislokuoti civilinėms BSGP misijoms reikalingas priemones; mano, kad, siekiant veiksmingai naudoti šią saugyklą, ji turėtų būti valdoma atitinkamo misijos vadovo

atsižvelgiant į jo nustatytas reikmes, o ne priklausyti nuo Komisijos sprendimų; prašo parengti šios saugyklos veiklos metinę ataskaitą, kad būtų galima konkrečiai įvertinti jos papildomą naudą vykdant skubią civilinių misijų dislokaciją;

16. džiaugiasi, kad atliekami tyrimai siekiant įsteigti bendrą paslaugų centrą, kuris skirstytų BSGP civilinėms misijoms skiriamas lėšas; mano, kad veiksmingiausia būtų Europos išorės veiksnių tarnyboje įsteigti bendrą institucinę struktūrą, kuriai būtų pavesta centralizuoti ir racionalizuoti civilinių misijų aptarnavimą (žmogiškuosius išteklius, informatikos, logistikos paslaugas ir pan.), – šiuo metu kiekviena misija aptarnaujama atskirai;
17. pažymi, kad BSGP karinės operacijos vis dažniau orientuojamos į ginkluotųjų pajėgų mokymą (*EUTM Mali* ir *EUTM Somalia*); džiaugiasi, kad šios operacijos vyksta sėkmingai, bet apgailestauja, kad šiuo metu retai numatoma įgyvendinti vykdymo įgaliojimus turinčias misijas; mano, kad atsižvelgdama į kaimynystėje kylančias grėsmes Europos Sąjunga negali sau leisti visą dėmesį sutelkti tik į priemones, taikomas jau kilus krizei ar siekiant padėti ją įveikti, ir turi taikyti visas krizių valdymo priemones;
18. apgailestauja, kad pradedant karines misijas išskyla pajėgų kūrimo problemų; pažymi, kad į kiekvieną Sąjungos vykdomą karinę operaciją yra įsitraukusios ne daugiau kaip šešios valstybės narės, išskyrus misiją *EUTM Mali*, kurioje iš tiesų dalyvauja 23 valstybės narės; mano, kad trečiųjų valstybių indėlis parodo vykdant BSGP užmegztą partnerystės gyvybingumą, tačiau ypač gerai atskleidžia valstybių narių nenorą jose dalyvauti;
19. atsižvelgdamas į tai, kad ir civilinės (EUCAP), ir karinės (EUTM) Sąjungos misijos orientuojamos į mokymą, kelia klausimą, ar derėtų sukurti struktūrinę politiką siekiant šias misijas įtraukti į ilgalaikius planus, skirti joms biudžeto lėšų ir įrangą; laikosi nuomonės, kad tokia nauja politika, kuri būtų vykdoma bendradarbiavimo ir plėtros pagrindu, padėtų įgyvendinti darbus, atliekamus pagal iniciatyvas „Train and Equip“ ir E2I, kuriomis siekiama ilgam sustiprinti trečiųjų valstybių pajėgumus (susijusius su įrenginiais, medžiagomis, infrastruktūra, darbo užmokesčiais), kad jos turėtų veiksmingas ginkluotąsias pajėgas;
20. džiaugiasi, kad 2013 m. lapkričio mėn. Tarybos posėdyje nuspręsta tobulinti ES kovinių grupių pritaikomumą bei lankstumą, kad jas būtų galima siųsti atlikti bet kokių krizių valdymo užduočių; tačiau nurodo, kad iki šiol žengtas tik vienas – labai mažas – žingsnis pirmyn: numatyta ES kovinių grupių strateginį transportavimą į operacijų rajonus finansuoti mechanizmo ATHENA lėšomis; primygtinai prašo visų valstybių narių elgtis konstruktyviai ir galų gale pašalinti visas politines bei veiklos kliūtis, trukdančias dislokuoti ES kovines grupes;
21. palankiai vertina po pastarojo neoficialaus Gynybos ministrų tarybos posėdžio paskelbtą pranešimą, kad bus išnagrinėtos ES sutarties 44 straipsnio taikymo galimybės; vis dėlto apgailestauja, kad dėl skirtingų nuomonių kol kas nepasiekta jokios pažangos aiškinantis, kaip būtų galima pritaikyti šį straipsnį; mano, kad taikant 44 straipsnį būtų galima gerokai padidinti Sąjungos veiksnių lankstumą ir spartumą, taigi ir jos gebėjimą reaguoti į ją supančias grėsmes; ragina valstybes nares, kurios nėra suinteresuotos arba

neturi lėšų dalyvauti BSGP operacijose, elgtis konstruktyviai ir leisti veikti kitoms valstybėms narėms, jei jos to nori;

22. prašo Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos taip pat išnagrinėti kitų atitinkamų Lisabonos sutarties straipsnių taikymo galimybes;
23. ragina kruopščiai iširti, ar būtų galima pasitelkti – taikant reikiamą išplėtimą užtikrinančius formatus – vietos mastu efektyviai veikusių daugiašalius štabus, pvz., Strasbūro Eurokorpusą;
24. pabrėžia, kad Europos Sąjungai svarbu bendradarbiauti su tarptautinėmis saugumo ir gynybos institucijomis, kaip antai JTO, NATO, AS ir ESBO; teigiamai vertina NATO viršūnių susitikime Velse praėjusių metų rugsėjį paskelbtą pareiškimą, kuriuo ši organizacija dar kartą patvirtino remianti BSGP plėtrą;

Pajėgumai

25. mano, kad dėl 2008 m. ekonomikos ir finansų krizės buvo sumažinti valstybių narių gynybos biudžetai, ir tai padaryta visiškai nekoordinuojant valstybių narių veiksmų, todėl iškilo grėsmė Sąjungos strateginiam savarankiškumui ir valstybių narių gebėjimui patenkinti su pajėgumais susijusius ginkluotųjų pajėgų poreikius;
26. džiaugiasi, kad 2014 m. lapkričio 18 d. Taryba patvirtino politinę sistemingo ir ilgalaikio bendradarbiavimo gynybos srityje sistemą, grindžiamą pajėgumų planavimo procesų konvergencija ir informacijos mainais;
27. teigiamai vertina praėjusių metų lapkričio mėn. Tarybos priimtą Europos gynybos agentūros (EGA) 2014 m. pajėgumų plėtros planą (PPP), kuriame nustatyta 16 pajėgumų plėtros prioritetų; taip pat palankiai vertina EGA atliktą darbą naudojantis bendradarbiavimo duomenų baze (*Codaba*), kurioje nustatytos valstybių narių bendradarbiavimo galimybės ir taip atvertas kelias bendradarbiauti; ragina valstybes nares atsižvelgti į šias priemones plėtojant savo karinius pajėgumus;
28. stebisi, kad iki šiol nėra ES lygmens mokesčių paskatų, kuriomis būtų skatinama bendradarbiauti ir telkti gynybos pajėgumus; pažymi, kad 2013 m. gruodžio mėn. posėdžiavusi Taryba paragino išnagrinėti tokius mechanizmus, ir apgailestauja, kad per metus trukusias diskusijas dar nenustatyta jokių konkrečių šioje srityje taikytinų priemonių; pažymi, kad Belgijos vyriausybė laikinai jau neapmokestina PVM tam tikrų EGA projektų, pvz., SATCOM, parengiamųjų etapų; laikosi nuomonės, kad toks atleidimas nuo PVM turi būti sistemiškas ir į jo taikymo sritį reikia įtraukti infrastruktūrą ir konkrečias su pajėgumais susijusias programas;
29. teigiamai vertina esamus bendradarbiavimo modelius, pvz., EATC (angl. *European Air Transport Command*), ir tai, kad jais nuolat pradeda naudotis naujosios valstybės narės; apgailestauja, kad šis daug metų egzistuojantis modelis dar nepritaikytas kitų tipų gynybos pajėgumams; ragina EATC modelį pritaikyti kitose paramos veiklai srityse siekiant suteikti pagalbą didelio pajėgumų trūkumo atvejais;
30. pažymi, kad pasiekta nedidelė pažanga įgyvendinant pajėgumų telkimo ir skirstymo

projektus; ypač džiaugiasi su aprūpinimu skrydžio metu susijusia pažanga, pasiekta įsigijus MRTT lėktuvų parką; apgailestauja, kad iki šiol šiame projekte dalyvavo tik labai nedaug valstybių narių, ir kviečia valstybes nares, kuriose yra šios srities spragų, įsitraukti į projektą;

31. džiaugiasi, kad Taryba siekia plėtoti labai svarbių technologijų, kaip antai RPAS ir *Govsatcom*, telkimo projektus; pažymi, jog būtina nustatyti RPAS taikytiną reglamentavimo sistemą, kad iki 2016 m. iš pradžių būtų galima RPAS įtraukti į Europos oro eismo vadybos sistemą, atsižvelgiant į civilių ir kariškių poreikius;
32. džiaugiasi pažanga, pasiekta teikiant Europos Sąjungos palydovines paslaugas (GALILEO, „Copernicus“, EGNOS); laikosi nuomonės, kad šios kosmoso paslaugos, būtent „Copernicus“, turėtų būti pritaikytos teikti, siekiant patenkinti BSGP misijų ir operacijų poreikius, susijusius su didelės skyros palydovinių vaizdų tiekimu; palankiai vertina pradėtą įgyvendinti projektą *Ariane 6*; apgailestauja, kad dėl techninių ir komercinių priežasčių Sąjunga vis dar perka rusiškus paleidimo įrenginius, nors tai prieštarauja jos tikslui pasiekti tam tikrą strateginį savarankiškumą;
33. mano, kad Sąjunga galėtų nusistatyti tokius pat su pajėgumais susijusius tikslus kaip NATO: reikalauti gynybos išlaidoms skirti ne mažiau kaip 2 proc. BVP ir reikalauti 20 proc. gynybos biudžeto skirti pagrindinei įrangai, taip pat moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai;

Pramonė

34. mano, kad gynybos rinkos labai specifinės, nes paklausą sudaro praktiškai vien valstybiniai užsakymai, rinkoje veikia labai nedaug įmonių, produktai kuriami ir naudojami ilgai, o tam tikros technologijos yra strateginio pobūdžio;
35. atkreipia dėmesį į 2013 m. liepos mėn. Komisijos komunikatą „Konkurencingesnio ir veiksmingesnio gynybos ir saugumo sektoriaus kūrimas“, 2014 m. birželio mėn. jo įgyvendinimo gaires ir jose pateiktus pasiūlymus, būtent dėl geresnio vidaus rinkos direktyvų 2009/81/EB ir 2009/43/EB įgyvendinimo;
36. laikosi nuomonės, kad norint taikyti visas šias priemones iš pradžių reikia bendrai apibrėžti Europos gynybos pramoninės ir technologinės bazės (EGPTB) sritį, kad būtų galima nustatyti, kokioms įmonėms ar strateginės veiklos sritims jos galėtų būti taikomos;
37. pažymi, kad Taryba siekia įgyvendinti Europos tiekimo saugumo sistemą, pagal kurią numatoma, kad valstybės narės teikia viena kitai pagalbą ir skubiai reaguoja į viena kitos gynybos poreikius; tikisi, kad Komisija parengs veiksmų planą, kuriame bus įvardytos įgyvendinimo galimybės;
38. mano, kad jokia vyriausybė nėra pajėgi pati viena pradėti įgyvendinti reikiamos apimties mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programų; todėl teigiamai vertina tai, kad Komisija pateikė pasiūlymų dėl civilinėje ir gynybos srityse vykdomų mokslinių tyrimų sinergijos plėtros; taip pat teigiamai vertina pradėtus parengiamuosius veiksmus ir tikisi, kad BSGP srityje atlikus šiuos veiksmus bus galima finansuoti tam tikrą

mokslinį tyrimą pagal būsimą daugiametę finansinę programą;

39. tačiau ragina stropiau prižiūrėti šių parengiamųjų gynybos veiksmų valdymą, intelektinės nuosavybės teises, bendrą finansavimą ir dalyvavimo juose taisykles; prašo visateisiškai įtraukti valstybes nares į sprendimų priėmimo procesą siekiant išvengti per didelės biurokratijos ir užtikrinti, kad programos atitiktų BSGP ir valstybių narių strategines reikmes;
40. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymus, kuriais siekiama skatinti diegti bendrus gynybos įrangos sertifikavimo standartus ir procedūras; šiuo klausimu tikisi, kad EGA ir Komisija parengs gynybos pramonės standartų rengimo veiksmų planą ir kad EGA bei Europos aviacijos saugos agentūra (AESA) nurodys galimybes, kaip pagerinti karinio sertifikavimo tarpusavio pripažinimą Europos Sąjungoje;
41. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, NATO generaliniam sekretoriui, NATO parlamentinės asamblėjos pirmininkui, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, ESBO pirmininkui, ESBO parlamentinės asamblėjos pirmininkui, Afrikos Sąjungos asamblėjos pirmininkui ir ASEAN generaliniam sekretoriui.